

РЕШЕНИЕ

№ 3993

гр. София, 16.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Димитров, като разгледа дело номер **2154** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на началника на Гранично полицейско управление – С. при Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, чрез упълномощения му процесуален представител, против съдебно решение от 27.12.2013г., постановено по н.а.х.д. № 8041/2013г. по описа на Софийския районен съд, НО, 4^{-ти} състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 503, издадено на 22.02.2013г. от началника на Гранично полицейско управление – С. при Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари. С наказателното постановление на [фирма], с търговско представителство в Република Б., на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева за нарушение на чл. 20, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния закон, касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 във връзка с ал. 2 от НПК и потвърждаване на издаденото наказателно постановление. Правят се възражения, че съдът неправилно е приел, че административнонаказателното производство е образувано и проведено срещу търговското представителство, което не е юридическо лице. Излагат се доводи, че субект на нарушението по чл. 20, ал.1,

т.1 от ЗЧРБ според параграф 1, т. 11 от ДР на ЗЧРБ е всяко физическо или юридическо лице, което съгласно националното си законодателство има право да извършва превоз по суша, по въздух или по вода с транспортно средство, предназначено за осъществяване на такава дейност. В конкретния случай това е „Л. – полски аеролинии“, акционерно дружество, регистрирано в районния съд във В..

Ответникът по жалбата, чрез упълномощения си процесуален представител представя писмени бележки, в които излага доводи за законосъобразност на обжалваното съдебно решение. Твърди, че административнонаказателното производство е водено срещу търговското представителство, което не може да бъде субект на отговорността по чл. 51 от ЗЧРБ. Прави възражение, че актът за установяване на административно нарушение е връчен на М. М. М., която не представлява [фирма] и търговското представителство, в нарушение на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Твърди, че за посочените двама свидетели в акта за установяване на административно нарушение не е вписано дали са свидетели на извършване на нарушението или на съставяне на акта. Възражава, че описанието на нарушението е неточно и не е съответно на фактическия състав на правната норма на чл. 20, ал.1, т. 1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 51 от ЗЧРБ. Не съществува законова забрана за издаване на превозни документи преди извършване на проверка за редовността на документите за пътуване на превозваното лице и наличието на българска виза, когато такава е необходима. От друга страна проверката на документите се извършва не от превозвача, а от служителите на съответния летищен оператор.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, Х. – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания и след като извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 27.12.2013г., постановено по н.а.х.д. № 8041/2013г. по описа на Софийския районен съд, НО, 4^{-ти} състав е отменено наказателно постановление № 503, издадено на 22.02.2013г. от началника на Гранично полицейско управление – С. при Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, с което на [фирма], с търговско представителство в Република Б., на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева за нарушение на чл. 20, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Срещу така постановеното решение в законоустановения срок е подадена касационната жалба от началника на Гранично полицейско управление – С. при Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари. Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице и е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл.218, ал.1 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационната проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, съдът следи служебно.

При извършената проверка за наличие на касационни основания, съдът намира, че такива не са налице и съдебното решение следва да бъде оставено в сила, но по

различни от изложените в него съображения.

Основателно е възражението на упълномощения процесуален представител на [фирма], с търговско представителство в Република Б., че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствието на нарушителя и не е връчен на негов надлежен представител по пълномощие или по закон. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя, като изключенията от този принцип са регламентирани в ал. 2 на посочената норма. Настоящият акт е съставен в присъствието на М. М. М., вписана като представляваща авиокомпания „Л. – Полски авиолинии“ - търговско представителство, но без доказателства за нейната представителна власт, тоест актът е съставен с участието на ненадлежно упълномощено лице от страна на нарушителя, или в негово отсъствие, без представена покана за съставяне на акта. Така съставеният акт за установяване на административно нарушение не е и надлежно предявен за подпис на нарушителя и не му е надлежно връчен. Разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН предвижда, че след съставянето, актът за установяване на административно нарушение следва да бъде предявен на нарушителя за подпис или да му бъде изпратен за връчване по реда на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Тези нормативно установени изисквания гарантират и обезпечават правото на защита на лицето, спрямо което е образувано административнонаказателното производство, включително правото да се запознае със съдържанието на акта за установяване на административно нарушение; да направи възражения и да даде обяснения към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение, които обяснения да бъдат включени като част от съдържанието на акта съгласно чл. 42, т. 8 от ЗАНН; да поиска събирането и/или да представи доказателства и писмени възражения по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. В случая, нито актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на надлежен представител на санкционираното търговско дружество, нито е предявен и връчен при спазване на разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Видно от извлеченията от регистъра на Б., вписаният като представител на на [фирма], с търговско представителство в Република Б. по пълномощие за Република Б. е А. Л. П. и е различен от лицето, на което е предявен за подпис и връчен акта за установяване на административно нарушение. Същевременно няма и представено пълномощно, с което М. М. М. да е упълномощена с права да представлява [фирма] с търговско представителство в Република Б., от което следва, че тя няма представителна власт по отношение на авиокомпанията. Актът за установяване на административно нарушение е съставен, предявен за подпис и връчен на лице без представителна власт, ненадлежно, при съществено нарушение на процесуалните правила. Нормата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН предвижда задължение за административнонаказващия орган да върне акта за установяване на административно нарушение на актосъставителя, когато констатира, че актът не е му е бил предявен. Неспазването на тези изисквания води до незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като е ограничено правото на нарушителя да се защити още в хода на самата административно-наказателната процедура. Невръчването на акта не е от нарушенията, които могат да бъдат санирани по реда на чл. 53 от ЗАНН. Тези нарушения, доколкото обективно са довели до ограничаване правото на защита на

санкционираното лице, са от категорията на съществените такива, опорочаващи изцяло производството по реализиране на административнонаказателната отговорност и като такива - абсолютно и достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Не се споделят от настоящата съдебна инстанция доводите в съдебното решение за нарушение на чл. 42, т. 6 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗАНН. Действително, субект на санкцията по чл. 51 от ЗАНН може да е само юридическо лице, но в случая наказателното постановление е издадено именно срещу юридическото лице. Актът за установяване на административно нарушение е съставен срещу авиокомпания „Л. - полски аеролинии“ с търговско представителство в страната, тоест също срещу юридическото лице. Търговското представителство не е самостоятелно юридическо лице и не може да бъде разглеждано извън чуждестранното лице, което представлява. Съгласно §1, т. 11 от ДР на ЗЧРБ "превозвач" е физическо или юридическо лице, което съгласно националното си законодателство има право да извършва превоз по суша, по въздух или по вода с транспортно средство, предназначено за осъществяване на такава дейност. В случая санкцията е наложена на юридическото лице, чрез представителството му, което е извършило превоза.

Неоснователни са останалите доводи за неосъществен състав на нарушението по чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, но въпреки това, поради допуснатите съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство, наказателното постановление подлежи на отмяна. С постановеното съдебно решение наказателното постановление е отменено, поради и което съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВА В СИЛА съдебно решение от 27.12.2013г., постановено по н.а.х.д.№ 8041/2013г. по описа на Софийския районен съд, НО, 4^{-ти} състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.